

In het algemeen menen wij dat de beoogde wijzigingen slechts voordelen kent richting rijksoverheid waarbij geen enkele rekening is gehouden met de onderscheiden ondernemer. Om maar niet te spreken van de gemeentelijke organisaties / medewerkers die uitleg moeten geven waarom ondernemers op gelijke voet worden gesteld met een bijstandsgerechtigde.

1. De aanvraagmogelijkheid leggen bij de woongemeente betekent een verarming / aantasting van de door de jaren heen opgedane ervaring / knowhow van de centrumgemeenten. De ondernemer in kwestie krijgt te maken met medewerkers, van de woongemeente, die deze ervaring en know how moeten opbouwen en wat dus tijd kost. Ergo ten koste van de kwaliteit..

2. Uitsluiting van oudere zelfstandigen leidt tot nog verder verval van juist een groep die het op allerlei manieren het voor de kiezen krijgt. Helaas moeten we vaststellen dat hier dus geen oog voor is. Deze groep ondernemers zullen, gelet op hun leeftijd, niet of nauwelijks meer kansen maken op de arbeidsmarkt. Niet vergeten mag worden dat deze personen in het algemeen met ziel en zaligheid zich hebben gewijd aan hun ondernemerschap. Hun "kindje" afpakken zal grotere gevolgen hebben dan zo maar hierdoor een streep zetten. Lezende de toelichting op het wijzigingsbesluit wordt het beeld geschetst dat het in het algemeen alleen maar kommer en kwel is bij deze groep. Onze ervaring is dat zij, omdat er nog sprake is van economische bedrijvigheid, nog steeds een rol spelen in de maatschappij. Afserven richting IOAZ / Pw levert juist een negatief effect (o.a. psychisch, sociaal-emotioneel). Ook het in de toelichting genoemde aantal van nog geen 600 op jaarbasis wat als weinig wordt gekwalificeerd kan ook worden omgedraaid in de zin van het zijn er maar 600 zijn en welke moeite kost het om deze binnen boord te houden van de Bbz. Mogelijkheid van marginaal zelfstandige ergo bescheiden schaal is zeker geen optie, juist omdat er nog een inkomen moet worden gegenereerd en waarmee al rekening wordt gehouden bij de uitkering. In gevallen dat er minder resultaat is kan alsdan nog worden besloten richting beëindiging. In casu van juist substantieel meer inkomen dan de norm kan alsdan worden besloten de uitkering te beëindigen.

Niet vergeten mag worden dat met de toepassing van het huidige artikel 26 Bbz 2004 er met enige regelmaat schuldsaneringen tegen finale kwijting wordt toegepast. Het schrappen hiervan geeft dat oudere zelfstandigen in kommervolle omstandigheden blijft zonder dat er een passende oplossing is.

3. Vereenvoudiging van het Bbz zoals beoogd heeft het ernstige gevaar in zich dat gemeenten de hiervoor toegevoegde middelen niet inzetten voor hulpverlening aan zelfstandig ondernemers. In de praktijk blijkt dat binnen de gemeenten hier verschillende mee wordt omgegaan en dat willekeur nog verder toeneemt. Vermijding door de gemeente licht op de loer.

Ten aanzien van het vervallen van het keuzejaar menen wij dat dit een breuk is in de historisch geschiedenis van deze regeling. Hoe is het mogelijk dat nu een geheel andere lijn wordt gekozen, zonder dat er goed onderzoek aan ten grondslag ligt. De beoogde wijziging doet geen recht aan het karakter van de inkomensvorming van een ondernemer. Zoals bekend mag worden verondersteld kan het inkomen pas achteraf worden vastgesteld. Dit in tegenstelling tot de particuliere bijstandsgerechtigde.